

Dosar nr. 4

restituire taxă auto

R O M Â N I A
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA NR. ...

Ședința publică din 11 ianuarie 2010

Instanța constituită din :

PREȘEDINTE - ...

Grefier - ...

Pe rol se află soluționarea cererii formulată de reclamantul ...
 ... cu domiciliul în Târgoviște, ...
 ... județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții
 Administrația Fondului pentru Mediu, cu sediul în București, Splaiul
 Independenței, nr. 294 Corp A, sector 6, Direcția Generală a Finanțelor
 Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166,
 județul Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, cu sediul în
 Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița și Statul Român –
 Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17,
 sector 5, prin care se solicită obligarea pârâților la restituirea sumei de ...
 lei achitată cu titlul de taxă de poluare, sumă ce va fi reactualizată cu rata
 dobânzii legale calculate de la data plății până la data restituirii sumei și
 anularea actului administrativ de impunere a taxei a cărei restituire face
 obiectul acțiunii, respectiv decizia nr. ... și decizia nr.
 ... prin care se respinge cererea de restituire a sumei.

Cererea este timbrată cu 39 lei și s-a aplicat timbru judiciar în valoare
 de 0,3 lei.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns av.
 ... pentru reclamant și cons.jr. Alexe Adriana pentru pârâții DGFP
 Dâmbovița și Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, lipsă fiind
 pârâții Administrația Finanțelor Publice Târgoviște și Administrația
 Fondului pentru Mediu.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care
 învederează instanței obiectul și stadiul pricinii, motivul amânării, precum și
 modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, după care,

Instanța pune în discuția părților excepția inadmisibilității acțiunii,
 invocată de pârâta AFM prin întâmpinare.

Apărătorul ales al reclamantului solicită respingerea excepției ca nefondată, precizând că a făcut dovada, cu actele depuse la dosar, că a contestat decizia prin care a fost stabilită taxa de poluare.

Reprezentanta părților arată că lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul pe fond.

Av. Ene Valentin, având cuvântul, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și obligarea părților la restituirea sumei de lei, achitată cu titlul de taxă de poluare, sumă ce va fi actualizată cu dobânda legală aferentă. Totodată, se solicită obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Cons.jr. Alexe Adriana solicită respingerea acțiunii conform motivelor de fapt și de drept invocate în cuprinsul întâmpinării.

Considerându-se lămurită, instanța constată dezbaterile închise și, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față.

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal sub nr. .... reclamantul ..... a chemat în judecată Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște și Administrația Fondului pentru Mediu, solicitând obligarea acestora la restituirea sumei de lei, achitată cu titlul de taxă pe poluare pentru autovehicul, cu dobânda legală calculată de la data plății, până la restituirea efectivă.

În motivarea cererii reclamantul arată că a achiziționat autoturismul marca BMW, înmatriculat sub nr. BBS 104, la data de 30.06.1999, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, obligat fiind la plata taxei de primă înmatriculare mascată în taxa de poluare în baza OUG nr. 50/008, în cuantum de lei, conform chitanței seria nr. .... achitată către Ministerul Finanțelor Publice – Trezoreria Târgoviște în data de 21.08.2009.

Mai susține reclamantul că această taxă specială, fără plata căreia nu ar fi putut înmatricula autoturismul achiziționat, contravine reglementărilor Uniunii Europene, acceptate de către România prin Tratatul de aderare semnat la data de 01.01.2007 care prevăd că pentru autoturismele a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 01.01.2007 și

pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziționării de pe piața internă, taxa specială nu se mai datorează și respectiv art. 110 (exarticolul 90 par. 1) din același Tratat, prin care se statuează faptul că „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne sau de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

În aprecierea reclamantului, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că dispozițiile dreptului comunitar au prioritate față de dreptul național, autoritatea judecătorească garantând aducerea la îndeplinire a acestor dispoziții.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 992-997, art. 1092 Cod civil, art. 25, 28, 90, 92 din CEDO, art.148 alin.2 din Constituția României, art.1084 rap. la art. 1082 Cod Civil și art.3 alin.3 din OG 9/2000.

S-au atașat cererii, în copie, contestația împotriva deciziei de calcul a taxei de poluare, decizia nr. [redacted] emisă de DGFP Dâmbovița, privind soluționarea contestației; decizia de calcul a taxei pe poluare, chitanța seria nr [redacted] de achitare a taxei, certificat de înmatriculare al autoturismului, care de identitate autovehicul, certificat de înmatriculare Partea II, contract de vânzare-cumpărare pentru autovehicul folosit.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Fondului pentru Mediu a invocat excepția inadmisibilității acțiunii motivată de faptul că sunt criticate dispozițiile OUG 50/2008 privind taxa de poluare și se solicită restituirea sumei achitate cu titlu de taxă specială pentru autovehicul, însă reclamantul nu solicită anularea niciunui act administrativ emis de această pârâtă. Pe fondul cererii, pârâta solicită respingerea ei întrucât, taxa care a fost achitată de reclamant nu contravine dispozițiilor comunitare, iar Comisia Europeană nu a contestat niciodată instituirea taxei ca atare, ci a solicitat reșezarea modalității de calcul în sensul armonizării legislației românești cu cea europeană, iar procedura demarată de Comisia Europeană împotriva României a fost ridicată la 29.01.2009, urmare a faptului că noua reglementare este compatibilă cu dispozițiile art. 90 din Tratatul CE.

La rândul său, AFP Târgoviște a depus întâmpinare prin care a susținut că reclamantul nu a indicat care este actul administrativ prin care se consideră vătămat într-un drept al său ori într-un interes legitim și nu poate face dovada că a efectuat procedura prealabilă conform art. 207 Cod procedură fiscală și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, deoarece la organul fiscal nu a contestat decizia de calcul a taxei pe poluare, ci a solicitat restituirea taxei; se mai arată că, potrivit prevederilor art. 14 alin. 2 din OUG nr. 50/2008, nu s-a operat vreo modificare sau completare a Codului fiscal,

ci s-a abrogat numai art. 214 ind.1 – 214 ind. 3 din Codul fiscal, dar nu s-a introdus noua taxă în cuprinsul codului, tocmai pentru că această taxă nu este o taxă fiscală, nefăcându-se venit la bugetul general consolidat al statului.

La data de 13.11.2009, reclamantul a depus o cerere de completare a acțiunii, în sensul solicitării anulării actului administrativ de impunere a taxei a cărei restituire face obiectul acțiunii, respectiv decizia nr. [redacted] și decizia nr. [redacted] prin care se respinge cererea de restituire a sumei.

Examinând cererea reclamantului, tribunalul reține că solicitarea acestuia este întemeiată în parte pentru considerentele următoare: reclamantul a achitat suma de [redacted] lei reprezentând taxă pe poluare cu chitanța seria [redacted] nr. [redacted] [redacted], pentru autovehiculul marca [redacted] cu nr. de înmatriculare [redacted] care a fost înmatriculat pentru prima oară la data de [redacted] în Germania și reînmatriculat în România ca autoturism second-hand.

Pentru plata acestei taxe pârâta AFP Târgoviște a emis decizia de calcul nr. [redacted] 09/2009, pe care reclamantul a contestat-o în conformitate cu prevederile art. 205-206 Cod procedură fiscală, rezultatul contestației fiind consemnat în decizia nr. [redacted] a DGFP Dâmbovița, ce se solicită a fi anulată prin prezenta acțiune.

Sub aspect procedural, reclamantul s-a conformat dispozițiilor art. 205-206 Cod procedură fiscală pentru atacarea actului administrativ fiscal de stabilire a taxei pe poluare, astfel că excepția inadmisibilității cererii invocată de AFM este nefondată.

Pe fondul cauzei, analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată că, într-adevăr, în speță sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate față de dreptul național, pentru următoarele considerente:

În conformitate cu art. 30 și 31 din Tratatul UE, între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică de asemenea taxelor vamale cu caracter fiscal.

Tribunalul va corobora aceste prevederi cu dispozițiile art. 110 (exarticolul 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene, versiunea consolidată, care precizează în mod expres că nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare, interzicând discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone în scopul asigurării liberei circulații a mărfurilor între

statele comunitare în condiții normale de concurență și eliminarea oricărei forme de protecție care ar decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre (cauza Weigel/2004).

Potrivit OUG nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxă pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (art. 3).

Autoturismul reclamantului nu intră în categoriile exceptate de la plata taxei de poluare (art. 3 alin 2 și art. 9 alin.1). Obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (art. 4 lit. a), fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele produse în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece ordonanța de urgență a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art. 14 alin 1), rezultă că taxa de poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă (art. 5 alin 1).

Judecătorul național, ca și judecător comunitar, are competența, atunci când dă efect direct dispozițiilor art. 110 (exarticolul 90 par.1) din Tratat, să aplice procedurile naționale de așa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Că o taxă internă impusă autoturismelor second-hand este discriminatorie în sensul art. 110 (exarticolul 90 par.1) din Tratat, s-a decis în cauza conexată Nádassdi și Németh unde Curtea de Justiție a arătat că o taxă de înmatriculare este interzisă atâta timp cât este percepută asupra autoturismelor second-hand puse pentru prima dată în circulație pe teritoriul unui stat membru și că valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autovehiculului (tip motor, capacitate cilindrică) și la clasificarea din punct de vedere al poluării este calculată fără a se lua în seamă deprecierea autoturismului de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second-hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea reziduală a unor autoturisme second-hand similare care au fost deja înmatriculate în statul membru în care sunt importate.

Revenind la prevederile OUG nr. 50/2008, tribunalul reține că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe, la o nouă înmatriculare, taxă de poluare, dacă a fost anterior

înmatriculat tot în România, dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Această reglementare este contrară art. 110 (exarticolul 90 par.1) din Tratatul Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme *second-hand* deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor *second-hand* deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor.

Pentru aceste considerente tribunalul constată că suma plătită de reclamat cu titlul de taxă pe poluare nu este datorată, astfel că trebuie restituită, pe cale de consecință va anula decizia prin care taxa respectivă a fost calculată în sarcina reclamantului, precum și decizia nr. dată în soluționarea contestației administrative de pârâta DGFP Dâmbovița.

Pentru repararea integrală a prejudiciului încercat de reclamant prin plata taxei, pârâții vor fi obligați să achite și folosul nerealizat, potrivit art. 1084 raportat la 1082 Cod Civil, respectiv dobânda legală calculată conform art. 3 alin 3 din OG 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituirii integrale și efective.

Tribunalul va respinge acțiunea față de pârâta Administrația Fondului pentru Mediu, motivat de faptul că această instituție nu poate constitui, în speța de față, subiect al obligației de restituire a taxei solicitate de reclamant; chiar dacă sumele percepute ca taxă pe poluare se vor utiliza pentru protejarea mediului, colectarea și administrarea lor este realizată doar de autoritățile fiscale ale statului, care au și încasat această taxă, în baza deciziei de calcul atacată.

Potrivit art.274 Cod procedură civilă, pârâții vor fi obligați și la plata sumei de lei reprezentând cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite, în parte, acțiunea completată formulată de reclamantul
, cu domiciliul în Târgoviște,

... județul Dâmbovița, în contradictoriu cu pârâții
Administrația Fondului pentru Mediu, cu sediul în București, Splaiul
Independenței, nr. 294 Corp A, sector 6, Direcția Generală a Finanțelor
Publice Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166,
județul Dâmbovița, Administrația Finanțelor Publice Târgoviște, cu sediul în
Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița și Statul Român –
Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17,
sector 5.

Dispune anularea deciziei nr. ... emisă de AFP
Târgoviște și decizia nr. ... emisă de DGFP Dâmbovița.

Obligă pe pârâta AFP Târgoviște la restituirea sumei de ... lei
reclamantului, cu dobânda aferentă.

Obligă pârâta AFP Târgoviște la plata sumei de 39,3 lei cheltuieli de
judecată către reclamantă.

Respinge acțiunea față de pârâta Administrația Fondului pentru
Mediu.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 ianuarie 2010.

Președinte,

Grefier,

H. Budoș

Red. E.I./tehnored.E.B.

7ex./16.02.2010

